Telefon № 11. Cena 25 groszy.

Gazeta Nowska

Abonament miesięczny w ekspedycji 90 groszy, z opłatą pocztową 1,— złoty. W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie lub tym podobnych nie przewidzianych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Od ogłoszeń pobiera się za 1-łam. wiersz 30 groszy. Reklamy przed działem ogłoszeń wiersz 35 groszy. — „Gazeta Nowska" wychodzi 1 raz tygodniowo a mianowicie w piątek. Prenumerata płatna z góry. Ogłoszenia płatne natychmiast. — Wydawca, drukiem i nakładem: Władysława Wesołowskiego w Nowem. Odpowiedz. przyjmuje: Władysł. Wesołowski, Nowe.

Nr. 9. Nowe, sobota 4-go marca 1939 r. Rok XVI.

Komunikat.

Właścicielom pojazdów mechanicznych podaje się do wiadomości, że karty kontroli opłat od pojazdów mechanicznych na rok 1939-40 wydaje Starostwo Powiatowe w Świeciu w terminie do dnia 31 marca 1939 r.

Właściciele pojazdów mechanicznych winni przy zgłoszeniu się o nową kartę kontroli opłat predłożyć dowód rejestracyjny, kartę kontroli opłat z r. 1938-39 i dowód uiszczonych do dnia 31. III. 39 wpłat na P. F. D.

Właścicielom pojazdów mechanicznych, którzy w terminie do dnia 31. III. 39 r. nie wymienią kart kontroli opłat zostaną odebrane dowody i tablice rejestracyjne.

Przełom w opinii amerykańskiej.

W opinii i polityce amerykańskiej dokonał się przełom. Okres izolacjonistyczny, którego najważniejszymi podstawami było uchylenie się Stanów Zjednoczonych od udziału w Lidze Narodów i Akt Neutralności, mający je ochronić od udziału w wojnie, zakończył się. Układ monachijski był źródłem tej radykalnej zmiany. Opinia amerykańska doszła do przekonania, że wybuch wojny między blokami faszystowskim i demokratycznym pociągnie za sobą jej udział w walce, tak ze względów ideologicznych, jak i realnych, aby wziąć udział w przyszłym ukształtowaniu sił. Zmiana ta w opinii przejawia się i opiera na wielu czynnikach, z których jedne są zmienne, a inne trwałe.

Do zmiennych należy falująca szeroko w Stanach, jak nigdzie indziej, opinia publiczna. Wysoki poziom ogólnego wykształcenia, ogromna, powszechna niemal, konsumcja prasy, radia, kina itd., jako źródeł informacji, sprawia, że przeciętny Amerykanin interesuje się niesłychanie żywo wypadkami światowymi. Zdarza się nieraz, że Kongres w czasie ważniejszych momentów obrad otrzymuje centnary listów i depesz od wyborców. Ale z drugiej strony działają czynniki stałe. Życie polityczne Stanów odznacza się wielkim przywiązaniem do tradycji i przyjętych obyczajów. Skomplikowany aparat parlamentarno-rządowy zabezpiecza w znacznym stopniu trwałość linii politycznej i utrudnia gwałtowne zmiany. Przy tym Amerykanie są ludźmi realnymi i mimo swojej wybuchowości uwzględniają pilnie realny podkład wydarzeń.

Dowodem, jak dalece obywatele tutejsi interesują się, jest fakt, że w czasie przesilenia czechosłowackiego 50 tys. właścicieli samochodów nabyło ruchome aparaty radiowe. Zainteresowanie sprawami świata jest szczególnie żywe na wybrzeżach Atlantyku i Pacyfiku, ale i wnętrze kraju również się zbudziło i bierze jak najżywszy udział w rozgrywających się wypadkach. Jeżeli ogólnie scharakteryzować prądy i kierunki opinii, to należy stwierdzić, że po okresie względnie pro-niemieckim nastąpił gwałtowny zwrot przeciw faszyzmowi i hitleryzmowi. Odegrały tu rolę uczucia humanitaryzmu, reagujące na używanie mocnych środków. Ważniejszym jednak jest to, że Amerykanie uważają się za czołowych przedstawicieli demokracji, tym bardziej że europejskie państwa demokratyczne nie zdołały się oprzeć naporowi totalistycznemu.

Kontrast ideologiczny niemiecko-amerykański jest równocześnie konfliktem sił, wobec którego inne antagonizmy przeszły na drugi plan Amerykanie nie znoszą również totalizmu sowieckiego, ale ten stał się dla nich chwilowo mniej ważny. Nawet niechęć do Japonii zbladła wobec przekonania, że główną siłą w bloku faszystowskim są Niemcy. Z drugiej jednak strony Amerykanie pragną prowadzić politykę samodzielną i zdecydowani są wziąć udział w rozgrywkach światowych w sposób i w momencie przez nich samych obranym.

W ocenie układów monachijskich przeciwstawiają się sobie w Stanach Zjednoczonych trzy opinie. Pierwsza pochwala Chamberlaina za to, że uratował pokój i że poświęcił Czecho-Słowację, której nie dało się obronić. Druga jest zdania, że Hitler i Mussolini nie chcieli wojny i że zdecydowane stanowisko Francji i Anglii byłoby skłoniło państwa totalistyczne do odwrotu. Trzeci odłam idzie jeszcze dalej, wychodzi z założenia, że musi dojść do światowego starcia i że szanse obozu demokratycznego zmarnowane, zdaniem tego odłamu opinii, przez Chamberlaina we wrześniu, były wtedy większe, niż obecnie.

Niesłychanie ważnym czynnikiem w opinii i nastrojach jest stosunek Stanów do Anglii. Amerykanie zdają sobie sprawę z tego, że w ciągu wieku poprzedzającego wojnę światową, najpotężniejsza na świecie flota angielska była wałem ochronnym i dla Stanów Zjednoczonych, które dzięki niemu mogły rozwijać się spokojnie i nie zbroić się zbytnio. Przewaga floty angielskiej uniemożliwiała prowadzenie wojny światowej o ile by Anglia nie życzyła by sobie tego. Zbrojenia morskie Niemiec przed wojną stały się jednym z powodów wybuchu. Obecnie flota angielska jest równie silna, jak poprzednio, ale Anglia przestała być wyspą, jest zagrożona przez lotnictwo niemieckie, dokąd jeszcze silniejsze od angielskiego. Flota angielska w razie konfliktu musiałaby wystąpić na trzech polach walki, na morzu Północnym, Śródziemnym i na Dalekim Wschodzie, mając przeciw sobie floty niemiecką, włoską i japońską. Stosunki angielsko-amerykańskie są bardzo ścisłe i serdeczne, ale wobec zmiany pewnej w pozycji Anglii — Amerykanie doszli do przekonania, że muszą przestać być obserwatorami i wziąć czynny udział w wydarzeniach światowych.

Rękopis Montesquieu.

Od kilku tygodni już toczyła się zażarta walka pomiędzy przedstawicielami Biblioteki Narodowej w Paryżu, Zarządu Miejskiego w Bordeaux i wielkich muzeów zagranicznych o rozmaite rękopisy Montesquieu, a przede wszystkim o rękopis jego słynnego dzieła „Duch praw". Kilka dni temu odbyła się sprzedaż licytacyjna tego cennego manuskryptu, przy czym cena licytacyjna wyznaczona była na 400.000 franków. Zwycięstwo odniosła Biblioteka Narodowa, która kupiła ten historyczny dokument za 401.000 franków.

Hiszpańscy uciekinierzy.

W departamencie Pirenejów Wschodnich znajdowało się łącznie 220.000 hiszpańskich milicjantów, z których 11.000 rannych. W innych departamentach było 167.000 emigrantów. Spośród 387.000 ogółu 45 tys. wróciło na własne żądanie do Hiszpanii narodowej.

Wyjaśnienia prawne.

Czy dopuszczalne jest przyznanie prawa ubogich częściowo i jak Skarb Państwa ściąga zakredytowane stronie koszta?

Pojęcie częściowego prawa ubogich było nieznane dotychczasowej procedurze cywilnej. Pojęcie to wprowadziła nowela z 1938 roku „o usprawnieniu postępowania sądowego" (Dz. U. R. P. Nr. 89 z 1938 r., poz. 609) Otóż w myśl postanowień noweli art. 116 § 2 Kod. Post. Cyw. zarządza: „Sąd może przyznać prawo ubogich częściowo. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określa zasady częściowego przyznania prawa ubogich".

Rozporządzenie ministerialne, mające się wkrótce ukazać, wyjaśni szczegóły tej nowej, bardzo interesującej i doniosłej dla sfer niezamożnych instytucji.

Co się tyczy ściągnięcia przez Skarb opłaty przez stronę nieuiszczoną, to prawodawca w noweli z 1938 roku dekretuje w art. 120 § 3 Kod. Post. Cyw. jak następuje: „Opłaty i koszty przez stronę ubogą nieuiszczone, których zapłata nie została włożona na przeciwnika strony ubogiej, należy ściągnąć z urzędu od strony ubogiej z zasądzonego jej roszczenia; celem zabezpieczenia tych należności Skarbowi Państwa służy ustawowe prawo zastawu na zasądzonym stronie ubogiej roszczeniu".

W dotychczasowym brzmieniu art. 120 § 3 Kod. Postępowania Cywilnego prawo zastawu na rzecz Skarbu przewidziane nie było, należności na rzecz Skarbu ciążyły na roszczeniu zasądzonym na rzecz strony ubogiej z pierwszeństwem przed wszystkimi innymi wierzytelnościami.

W jakich terminach wolno pracownikowi dochodzić sądownie roszczeń z umowy o pracę?

Roszczenia pracownicze ulegają krótkiemu przedawnieniu, gdyż zachodzi tu domniemanie zapłaty. Sprawę dopuszczalnego terminu skargi reguluje art. 473 Kodeksu Zobowiązań, który głosi: „Pracodawcy i pracownicy nie mogą dochodzić sądownie roszczeń wynikających z umowy o pracę po upływie roku od dnia zakończenia stosunku pracy". Przepis ten jest niezmiernie doniosły praktycznie, gdyż pracownik, który wnosi skargę po upływie choćby 366 dni od daty rozwiązania umowy z pracodawcą, naraża się na koszty, jakie sąd zasądzi od niego na rzecz pracodawcy.

Na specjalną uwagę zasługują terminy dotyczące prawa skargi pracownika o odszkodowanie za zwolnienie bez wypowiedzenia. Otóż dla tego rodzaju roszczeń w myśl art. 39 i 41 ustawy o umowie pracowników umysłowych i art. 20 ustawy o umowie robotniczej jest termin przedawnienia sześciomiesięczny od dnia rozwiązania umowy.

Pracownik zatem po upływie 6 miesięcy nie może żądać sądownie odszkodowania za bezprawne zwolnienie z pracy, po upływie zaś roku nie może w ogóle wytaczać żądań z umowy o pracę t. j. za godziny nadliczbowe, wyrównania stawek, urlopy itp.

Powrót do pancerników.

Po okresie, w którym przypisywano główną rolę we flocie morskiej małym zwinnym okrętom, nadszedł znowu czas, gdy teoretycy i praktycy strategiki morskiej nawracają do rehabilitacji roli wielkich okrętów bojowych, pancerników. Przy tym powrót ten odbywa się po linii zwiększenia tonażu tych okrętów, w kierunku budowy superdreadnoughtów. Na tę drogę weszła najwcześniej Japonia, za jej przykładem Anglia, Niemcy, Francja, Italia. Od tonażu 35.000 t. posunięto się aż do 45.000 t. Niemcy budują więc 3 pancerniki po 35.000 t., z których pierwszy „Bismarck" został spuszczony na wodę. Francja buduje cztery olbrzymy po 35.000 t., z których „Richelieu" spuszczono na wodę, a niezadługo i „Gascogne". Italia posiada już 2 pancerniki o tym samym tonażu, drugie dwa są w budowie. Anglia posiada 15 pancerników o łącznym tonażu 473.700 t., w budowie zaś znajduje się 7 pancerników po 35.000 t. Stany Zjednoczone dysponują 15 pancernikami o łącznym tonażu 463.300 t., w budowie zaś znajduje się 6 okrętów po 36.000 t. uzbrojonych w działa 40 6 cm. Japonia ma 9 pancerników o łącznym tonażu 272.200 t., w budowie zaś dwa po 35.000 t. Z. S. R. R. posiada trzy stare z czasów carskich pancerniki, w budowie znajdują się dwa po 35.000 t. Wszystkie państwa morskie mają w tej chwili 28 okrętów bojowych w budowie, 55 zaś okrętów tego typu wchodzi w skład czynnych eskadr.

Mamy już Papieża Piusa XII.

W czwartek, jako w pierwszym dniu conclave, nastąpił wybór nowego Papieża, którym obrany został kardynał-camerling dotychczasowy sekretarz stanu, Eugeniusz Pacelli, przybierając imię Pius XII.

Obecny Ojciec Święty liczy 63 lat i pochodzi ze starego, szlachetnego rodu rzymskiego. Niezwykle lotny i gibki umysł, wybitny talent organizacyjny, wielka niewyczerpana energia i pasja, to cechy obecnego Sternika Kościoła. Nieustanne samokształcenie przyczynia się do władania 6-cioma językami, które zna doskonale w słowie i piśmie, niezależnie od włoskiego, łaciny i greki.

Pius XII pracował 12 lat w Niemczech jako Nuncjusz. Dziesięć lat temu, 1929 r., został z tego stanowiska odwołany i objął sekretariat stanu przy Watykanie.

W dniu 2 marca obchodził nowoobrany Ojciec Święty swoje urodziny, a właśnie w dniu tym nastąpił wybór i dłoń Jego ozdobi Pierścień Rybaka.

Osuszenie Morza Śródziemnego.

Inżynier Herman Soergel opracował projekt zmiany mapy Europy przez... częściowe osuszenie Morza Śródziemnego. Projekt ten zakrojony na miarę utopii, posiada pewne bardzo interesujące szczegóły. Według obliczeń Soergela rozwiązanie praktyczne jego projektu przyczyniłoby się w dużej mierze do odprężenia politycznego, pod którego znakiem żyje obecnie cała Europa.

Morze Śródziemne jest bardzo niejednolitym tworem geologicznym i hidrograficznym. Olbrzymi ten zbiornik zajmuje przestrzeń około 2 i pół miliona klm. kw., wliczając w to powierzchnię 135 tys. klm. kw. Adriatyku, przy czym szerokość jego waha się średnio od 400 do 740 klm., a długość wynosi około 4.500 klm.

Morze Śródziemne posiada bardzo różnorodną budowę geologiczno-hydrograficzną, która wyraża się m. in. ogromną rozpiętością głębinową. Tak np. głębokość morza u wschodnich brzegów Krety wynosi 4.400 mtr., w sąsiedztwie Azji Mniejszej — 3.870 mtr., pomiędzy Sardynią i zatoką Neapolitańską 3.730 mtr., a na zachodzie Sardynii 3.150 mtr. Ta rozpiętość głębinowa jest punktem oparcia teorii Soergela. Masa wód morza Śródziemnego zasilana jest dopływami rzecznymi, wnoszącymi wodę słodką, oraz morskimi, przenikającymi do basenu śródziemnomorskiego po przez Gibraltar, Suez i Dardanele. Morze Śródziemne posiada 39—40 promil. soli, podczas gdy Atlantyk na tej samej szerokości posiada jej tylko 35—36; dzieje się to dlatego, że temperatura wód śródziemnomorskich, wahająca się od 25 do 28 stopni C, wpływa na procesy parowania zupełnie inaczej, niż np. na Atlantyku. Różnica gęstości wód przyczynia się do wytworzenia specyficznych dla basenu morza Śródziemnego prądów głębinowych, które na określonym poziomie wypychają wody ku morzom zewnętrznym, tj. ku Atlantykowi, morzu Czarnemu i Czerwonemu, a jednocześnie na innym poziomie pobierają nowe zapasy wód z tychże samych mórz, które zasilają zbiornik śródziemnomorski o 4.500 tys. mtr. kubicznych dziennie.

Soergel twierdzi, że gdyby udało się zamknąć dopływy wód zewnętrznych do morza Śródziemnego, poziom jego obniżyłby się o przeszło 200 mtr.; można to osiągnąć przez wzniesienie trzech olbrzymich zapór, w Gibraltarze, Gallipoli i Port-Saidzie, z których największa miałaby 14 klm. długości i 350 mtr. wysokości. Część mas wody, uchodzących do zbiornika śródziemnomorskiego, można byłoby, zdaniem Soergela, wykorzystać dla wytworzenia energii elektrycznej o mocy 200 milionów koni mechanicznych.

Pociągnęłoby to za sobą całkowitą zmianę mapy morza Śródziemnego, które podzieliłoby się w tym wypadku na dwa jeziora, wschodnie i zachodnie. Zyskanoby przy tym dwa razy tyle powierzchni, ile jej liczy cała Italia. U brzegów europejskich wydartoby morzu około 600 tys. klm. kw. a u brzegów Afryki — 2 miliony klm. kw. Obniżenie poziomu morza Śródziemnego o 200 metrów spowodowałoby połączenie Korsyki z Sardynią, oraz Majorki z Minorką; w ten sposób zmniejszyłaby się liczba wysp, ale powiększyłaby się ich powierzchnia. Malta, jako wyspa, przestałaby istnieć, tak samo Cypr i Kreta, nie mówiąc już o niezliczonych wysepkach morza Egejskiego, Pantellerii, Elbie i Korfu. Zniknęłoby 3/4 morza Adriatyckiego, stanowiącego graniczne działy wodne Italii i Jugosławii.

Porty morza Śródziemnego straciłyby również swe znaczenie. Marsylia odsunęłaby się od brzegu morskiego o 18 klm., Aleksandria o 40, Genua i Malaga tylko o kilkaset mtr. Szoty tuniskie i wadi egipskie stałyby się terenami ornymi, nawodnionymi sztucznie. Sama sól morska, odparowana z wody, przedstawiałaby wartość niemal fantastyczną. Tylko na realizację tego gigantycznego projektu potrzeba ni mniej ni więcej, tylko 180 miliardów franków.

Na wypadek wojny.

Władze protektoratu w Tunisie wydały szereg zarządzeń, odnoszących się do zużywania prądu elektrycznego w razie wojny. A więc redukcja prądu w oświetleniu dróg i instytucyj użyteczności publicznej mogą sięgać od 50 do 90 proc. normalnego zużycia, w instalacjach prywatnych zniesione zostanie oświetlenie witryn sklepowych, reklamy neonowe, wyznaczone pewne maksimum oświetlenia pomieszczeń mieszkalnych, z wyłączeniem zupełnym dostawy prądu do kuchni elektrycznych. Na dostawę prądu do instalacyj pędnych wydane zostaną karty z określeniem przydziału. Odstępstwa od wyznaczonych norm czynione będą tylko dla instytucyj użyteczności publicznej.

Telewizja triumfuje.

Postępy poczynione w Anglii w dziedzinie uprzystępnienia telewizji szerszym masom są nadzwyczajne. W ubiegłym tygodniu rzucono na ekran w wielkim kinoteatrze West End londyńskim przebieg telewizyjny meczu bokserskiego rozegranego w Boon Danakar. Sukces był tak wielki, iż Tow. British Gaumont postanowiło zaopatrzyć 350 należących doń kinoteatrów w aparaty telewizyjne oraz sprowadzić z Ameryki gwiazdy aktorskie ekranu, jak Deanne Durbin, Grace Moore oraz asów sportowych w celu uzupełnienia programów nadawanych telewizyjnie. Popyt na aparaty telewizyjne jest tak wielki w Anglii, że sprzedaje się tam po 500 sztuk tygodniowo. Fabrykanci tych aparatów liczą, że w br. sprzeda się w Anglii 40.000 sztuk.

Polskie statki obsługują Gdynię.

Udział polskich statków w ruchu towarowym portu gdyńskiego w r. ub. wyniósł 1.222.159 ton, czyli 13.3 proc. ogółu. W wywozie udział ten przekroczył 11 pr. całego eksportu z Gdyni, w przywozie zaś 23 pr. W obrotach portu gdańskiego udział wynosił 4.8 pr., z czego w wywozie 4.3 pr., a w przywozie 6.5 pr. Obecnie polskie statki obsługują Gdynię prawie trzykrotnie więcej, aniżeli port gdański.

Nafta w Grenlandii.

Duńska ekspedycja, która przebywała niedawno w Grenlandii, odkryła źródła naftowe, znajdujące się w górzystym terenie pochodzenia wulkanicznego. W związku z tym w lecie bieżącego roku uda się do Grenlandii nowa ekspedycja naukowa, złożona z 7-iu geologów, celem dokonania dokładnych badań terenowych. Jak przypuszczają nowoodkryte złoża naftowe w Grenlandii należą do jednych z obfitszych na świecie.

Produkcja farb.

Produkcja światowa farb wynosi 200.000 ton wartości ok. 500 milionów złotych. Dwie trzecie tej produkcji ulega konsumcji w krajach produkujących, a jedna trzecia jest eksportowana zagranicę. 40 pr. ogólnej ilości farb produkują Niemcy, drugie miejsce zajmują Stany Zjednoczone, trzecie Z. S. R. R. Jeśli chodzi o eksport farb, przodują znowu Niemcy, drugie zaś po nich miejsce zajmuje Szwajcaria. W ogólnej konsumcji farb jedno z pierwszych miejsc zajmują Chiny i Indie Brytyjskie, na jednego zaś mieszkańca przypada tylko 50 gr. farb, podczas gdy w USA i w Niemczech ilość ta sięga 500 gramów.

Obręcz z okresu bronzowego.

W Szwecji odnaleziono sensację archeologiczną, mianowicie obręcz z okresu bronzowego w okolicy Hoganas. Archeologowie stwierdzają, że po raz pierwszy dokonano odkrycia przedmiotu z tego okresu w Europie północnej i że podobne przedmioty odnajdywano tylko w osadach polowych w Szwajcarii. Początkowo myślano, że znalezisko z Hoganas jest trzonkiem łyżki drewnianej, jednak po dokładnym zbadaniu przez fachowców stwierdzono, że jest to kawałek obręczy, który pochodzi z V-VI wieku przed Narodzeniem Chrystusa. Odnaleziono go przy rozkopywaniu torfowiska pod pokładem piasku namułowego.

Ilu jest Polaków na świecie.

W chwili obecnej Polska posiada 35 i pół miliona mieszkańców. W r. 1919 było tylko 26 milionów. W ciągu 20 lat ludność Polski powiększyła się zatem o 32 proc. Ponadto 9 milionów Polaków żyje poza granicami państwa, w tym 5 milionów w Stanach Zjednoczonych, 1 i pół miliona w Niemczech, milion w Rosji Sowieckiej, blisko pół miliona we Francji, 300.000 w Brazylii i 150.000 w Kanadzie. W rezultacie więc mieszka na świecie około 44 milionów Polaków. Liczba Mickiewiczowska.

Ogłoszenie.

Zarząd Miejski podaje do wiadomości, że w roku 1939 będą przyjmowani do służby wojskowej — do kawalerii — poborowi i ochotnicy z własnymi końmi.

Ochotnik lub poborowy musi mieć własnego konia w wieku od 5 do 9 lat, wałacha lub klacz, zakwalifikowanego przez Rejonowego Inspektora koni do kategorii W-1, W-2 lub A. K. i odbywa służbę wojskową tylko w ciągu 12 miesięcy, rozłożonych na 4 lata.

Warunki służby w kawalerii poborowych i ochotników z własnymi końmi wyłożone są do wglądu w tut. Zarządzie Miejskim codziennie w godzinach urzędowych w terminie do końca marca 1939 r.

Nowe, dnia 27 lutego 1939 r.

(—) Kuchczyński, Burmistrz.

Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że znaleziono torebkę damską. Właściciel znalezionej rzeczy może zgłosić się po odbiór w biurze Zarządu Miejskiego w Nowem w godzinach urzędowych od 8—12 najdalej do 4 tygodni, w przeciwnym razie utraci prawo własności.

Nowe, dnia 23 lutego 1939 r.

(—) Kuchczyński, Burmistrz.

Ogłoszenie.

Zarząd Miejski podaje do wiadomości, że w Katowicach (Gmach Województwa) istnieje Stowarzyszenie Popierania wynalazczości, którego zadaniem jest:

a) zespolenie wynalazców dla spotęgowania ich twórczości i wzajemnej ochrony ich praw,

b) niesienie pomocy w kierunku celowego wykorzystania inicjatywy na polu wynalazczości,

c) kwalifikacja wartości wynalazków,

d) finansowanie i przeprowadzanie badań nad zgłoszonymi wynalazkami przed ewent. ich opatentowaniem,

e) zbliżenie wynalazców pomiędzy sobą i utrzymanie między nimi zawodowej i towarzyskiej łączności.

Wszyscy wynalazcy, potrzebujący pomoc materialną, winni się zgłaszać do tego towarzystwa.

Nowe, dnia 28 lutego 1939 r.

(—) Kuchczyński, Burmistrz.

Uwaga!

Zebranie Stron. Narodowego

Oddziału Żeńskiego

odbędzie się we wtorek, dnia 7 bm. o godzinie 8-mej wieczorem w lokalu p. Stasiewskiej.

Sympatycy mile widziani.

Zarząd.